

Den 3.2.2011

Til Folketingets Trafikudvalg

Leonora Christina er det rigtige navn og skal fastholdes.

Man skal respektere de navne, som gives til minde om afdøde personligheder og kan ikke tillade sig at give hæderen videre til en anden på den førstes bekostning.

Kære trafikminister Hans Christian Schmidt

I anledning af samråd 2011-02-03 om navngivning af Bornholmerfærge, anmoder jeg om at den i marts 2010 af Danske Færger A/S offentligt meddelte beslutning om at den nye katamaranfærge imellem Ystad og Rønne skal hedde Leonora Christina respekteres.

Det er imod al sædvane ikke at respektere en allerede tildelt æresbevisning. Der bør ikke afviges fra sædvane ud fra at det er en kvinde, som æresbevisningen tilkommer denne gang.

At fratage færgen navnet kan ikke gøres uden samtidig at vanære Leonora Christina. Sker dette, er det kønsdiskrimination, som kan medføre en klage til det relevante nævn. Desuden er det i flg. straffeloven forbudt at krænke en persons ære. Det gælder også afdøde.

Som kvinder skal vi kunne have tillid til, at allerede givne hædersbevisninger ikke med myndighedernes hjælp tages fra os igen. Denne tillid nyder mænd allerede idet ingen mand nogensinde er blevet udsat for en sådan nedrig hetz, som den vi så på www.b.dk ved juletid.

Hvis det bliver sædvane, at mænd i kraft af deres stærkere stilling i samfundslivet, i medier og i bestyrelser misbruger denne magt til at miskreditere kvinder, er det et mandspøbelvælde som reelt styrer samfundet.

Når mænd - undtagelsesvis - føler sig trådt for nær til trods for deres overrepræsentation som køn i de fleste besluttende organer i dette samfund - skal de ikke have den ekstra mulighed at misbruge deres stillinger og positioner andre steder i samfundet - som meningsdannere, universitetsansatte, forskere, historieskrivere, journalister, lokale foreningsformænd mm. til ugunst for kvinder.

Udenomsparlamentarisme, som angriber kvinder specifikt, skal ikke nyde fremme og ses som værende udtryk for "folkets røst". Det er i sig selv betænkeligt at de overhovedet tages alvorligt. Det ville man ikke gøre, hvis det var kvinder. De ville blot blive overhørt.

De personer, som hævder at "Bornholm" skulle være imod navnet Leonora Christina, har intet folkeligt mandat. Det er aktivister, som brænder for en "sag", som synes helt ude af proportioner.

De har set sig vrede på en kvinde, som døde for 300 år siden. Alene dette faktum burde være nok til at konkludere, at det ikke giver mening at fratage en færge hendes navn. Ingen, der er ved sine

fulde fem, kan med nogen ret påberåbe sig at være forurettet over, at skulle sejle med en færge, der hedder Leonora Christina.

Venligst - ærede minister. Svar disse personer venligt og bestemt, at færgens navn ligger fast. En normal høringsfrist er på fire uger. Men der gik mange måneder, før der blev lidt skriverier for og imod navnet.

Burde det ikke være sådan, at man kan lytte til indvendinger i en afgrænset periode? Når en beslutning er truffet af rette myndighed, har man vel i et retssamfund en vis pligt til at respektere dette? Hvis vi tillader anerki på visse områder, er det så ikke bare en ny måde at undertrykke kvinder på?

Skal staten ikke sætte de borgere på plads, som kun respekterer mænd, men ikke kvinder? Hvis ikke staten gør dette, men tværtimod giver disse aktivistiske mænd særrettigheder, er det så ikke et brud på loven om at vi skal have samme behandling uanset køn?

Der er bestemte kræfter, som har oppisket en stemning. Men debatten har ikke frembragt nye oplysninger, som giver nogen grund til at ændre beslutningen.

Flere kvinder har argumenteret godt og sagligt i Bornholms Tidende for navnet Leonora Christina. Bornholms borgmester synes det er et godt navn. Rederiet har forsvaret navnet og argumenteret herfor. Forskellige debattører og kulturpersoner er stået frem og har forsvaret navnet Leonora Christina.

Vi taler om et af de store navne i vor litteraturkanon. Dette i sig selv begrundes rigeligt at vi erindres om den vigtige del af vor kulturhistorie, som Leonora Christina stod for. Ikke alene skrev hun selv et stort værk. Hun figurerer også i andre kunstneres værker og vil altid være genstand for interesse og fortolkninger i kraft af de mange almenmenneskelige problemstillinger, som hendes livshistorie byder på.

Især måske for kvinder vil det have stor betydning at kunne spejle sig i hende. Ikke for at kopiere hende, men for at lære af de dilemmaer, som var i hendes liv imellem fx hensynet til familien og forpligtelser for samfundet. Hvor tro skal man som borger være overfor systemet/statsmagten/fædrelandet? Og hvordan skal man som menneske forholde sig overfor svigt? Skal man være ubetinget loyal overfor et fællesskab, som udstøder en? Hvor meget skal man lytte til sine følelser og hvornår er det moralsk rimeligt at sige fra?

Såfremt man trods indvendinger alligevel ønsker at ændre navnet er mit forslag at Christina udgår så færgen alene kommer til at bære navnet Leonora. Et sådant kompromisforslag kan jeg personligt godt acceptere, selv om det mest rimelige og naturlige selvfølgelig er at bibeholde navnet Leonora Christina som det er.

Med venlig hilsen

Nanna Gersov